

Un any decisiu per a CiU

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 29.12.08

El que situa CiU com una força fonamental dins el nostre mapa polític és la seva capacitat per representar d'una manera convincent i il·lusionada una realitat social sòlida, unida a la convicció que Catalunya és capaç de desplegar més plenament les seves potencialitats polítiques, econòmiques i culturals si disposa d'un veritable autogovern.

CiU és el fruit d'una consciència històrica, però sobretot és l'expressió d'una força serena i constructiva, que aposta per la formació, per l'autoexigència, per la internacionalització, que creu en una Catalunya capdavantera i no pas resignada. La gran capillaritat de CiU arreu del país i el seu missatge aglutinador i en positiu li han permès continuar essent la primera força al Parlament de Catalunya i conservar una implantació territorial d'una extraordinària consistència.

Artur Mas ja fa cinc anys que encapçala l'oposició al tripartit d'esquerres i ha pogut refermar la seva autoritat interna, alhora que no ha aconseguit la presidència de la Generalitat després que el PSC decidís canviar el seu candidat i que la legislatura liderada pel president Pasqual Maragall arribés a una conclusió precipitada pel suport d'ERC al vot contrari a l'Estatut del 2006.

Ara, un cop passat l'equador de la legislatura, amb la negociació pel finançament en la seva recta final; amb la previsió que el Tribunal Constitucional dicti la seva sentència sobre l'Estatut d'aquí a pocs mesos, i atrapats enmig del que possiblement és el període més sagnant

de la crisi, amb pèrdues constants de llocs de treball pels dalta baixos que passen alguns sectors o per processos de deslocalització, CiU té una oportunitat excepcionalment favorable per reforçar la seva posició davant de l'opinió pública.

Mentre el Govern de la Generalitat es veu sotmès a nombrosos factors de desgast i a contextos difícils que en poden afeblir la cohesió, CiU es pot presentar com a alternativa engrescadora en un període de desànim i de greus preocupacions. Ara bé, és indiscutible l'habilitat del president Montilla a l'hora de gestionar la seva imatge i la seva acció de govern, que no és enlluernadora, però que transmet serietat, responsabilitat i capacitat d'interlocució amb amplis segments del país.

S'equivocaria molt CiU si pensés que el seu paper consisteix merament a ser testimoni de l'erosió inevitable del Govern d'Entesa. I cometria un error notable si considerés que ha d'exercir una crítica exacerbada tenyida de radicalitat i allunyada dels neguits reals de la gent. Amb sortides de to i agressivitats intempestives, CiU no farà el tomb. Ara entra en un any decisiu, marcat per les eleccions europees, que poden afavorir la percepció que CiU és una invitació a l'esperança o si hi pesa massa l'agror i el ressentiment.